

Bemærkninger til lovforslaget

Loven om valg til Folketinget rummer mange begrænsninger, der gør det vanskeligt for nye partier og strømninger at opstille til folketingsvalget.

Enhedslisten opfatter det som et væsentligt demokratisk problem, hvis valglovsreglerne gør det så vanskeligt for nye partier og strømninger at få afprøvet deres opbakning i befolkningen ved et valg, at det i praksis må betegnes som umuligt. Det gælder vel at mærke partier og strømninger, der er i stand til at indsamle et antal vælgererklæringer, der svarer til $\frac{1}{175}$ af de gyldige stemmer ved det sidst afholdte valg.

De stramninger, der senest er blevet indført i loven, rummer tre hindringer for et nyt partis mulighed for opstilling.

For det første må partiet indsamle betydelig flere vælgererklæringer end foreskrevet i loven, fordi der er et væsentligt svind i erklæringerne på deres vej fra vælger til parti til folkeregister til vælger til parti til Indenrigsministeriet. Således måtte Enhedslisten til valget i 1994 indsamle ca. 30.000 erklæringer for at opnå de ca. 19.000 nødvendige.

For det andet er det dyrt for partiet, da man nødvendigvis må have frankeret svar på vælgererklæringen. Således kostede det Enhedslisten ca. 200.000 kr. at blive opstillingsberettiget i 1994.

For det tredje er der tidsfaktoren. Den lange vej fra vælger til Indenrigsministeriet betyder, at en vælgererklæring ifølge Enhedslistens erfaring kan være mange måneder undervejs. Det betyder, at det reelle tidsrum, man har til indsamlingen, er tilsvarende kortere.

Det her foreliggende lovforslag retter sig alene mod tidsfristen.

Lovforslaget går ud på, at en vælgererklæring først bliver forældet efter 2 år i stedet for efter 1 år. Såfremt dette forslag nyder fremme, vil det fremover fortsat være vanskeligt, men dog ikke umuligt at opnå opstillingsberettigelse, hvilket vil sikre nye strømninger i befolkningen mulighed for at få afprøvet deres opslutning ved et folketingsvalg.